

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าวิจัยบังคับพื้นฐานภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ครั้งนี้ ผู้ศึกษาดำเนินการตามลำดับขั้น ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาค้นคว้าวิจัยบังคับพื้นฐานภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ประชากรคือนักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1-5 สาขาวิชาศิลปะไทย สาขาวิชาจิตรกรรม สาขาวิชาประติมากรรม สาขาวิชาภาพพิมพ์ และสาขาวิชาการออกแบบที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 ซึ่งมีจำนวน 488 คน แต่ผู้ศึกษาจะศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 217 คน โดยการเปิดตารางกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่น 95% (ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2541, หน้า 117)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เป็นแบบวัดทัศนคติที่ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้น มี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของนักศึกษา เป็นแบบสอบถาม ชนิดตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ทัศนคติต่อวิชาบังคับพื้นฐานภาษาอังกฤษเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 34 ข้อ มี 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เฉย ๆ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตอนที่ 3 ความคิดเห็น ปัญหาและข้อเสนอแนะ เป็นแบบสอบถามชนิดปลายเปิด (Open-Ended)

ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ผู้ศึกษาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อันดับฟาของครอนบาค ปรากฏว่ามีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.77

ในการเก็บข้อมูล ผู้ศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแจกแบบสอบถามจำนวน 217 ชุด และได้รับคืนจำนวน 217 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100.00

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS/PC+ ตามรายละเอียดดังนี้
ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของนักศึกษา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่และร้อยละ

ตอนที่ 2 ทศนคติต่อวิชาบังคับพื้นฐานภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที (t-test)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็น ปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่และร้อยละ

สรุปผลการศึกษา

1. ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

จากการศึกษาข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 66.82 นักศึกษามีอายุ 21 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.03 เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 24.89 เป็นนักศึกษาสาขาวิชาประติมากรรมและสาขาวิชาภาพพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 25.35 เท่ากัน เป็นนักศึกษาที่จบการศึกษาระดับ ปวช. คิดเป็นร้อยละ 48.85 มีผลการเรียนระหว่าง 2.01 - 2.50 คิดเป็นร้อยละ 47.47 สอบเข้าศึกษาในคณะวิจิตรศิลป์โดยการสอบส่วนกลาง คิดเป็นร้อยละ 65.44 เลือกคณะวิจิตรศิลป์เป็นอันดับ 1 คิดเป็นร้อยละ 48.85 บิดามีอาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 28.57 มารดามีอาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 17.97 รายได้ของบิดามารดารวมกันต่อเดือน 5,001-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 30.41 เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 58.52 ลงทะเบียนเรียนวิชา Engl 101 แล้ว คิดเป็นร้อยละ 96.31 ได้รับผลการเรียน D คิดเป็นร้อยละ 26.27 ลงทะเบียนเรียนวิชา Engl 102 แล้ว คิดเป็นร้อยละ 52.07 ได้รับผลการเรียน D คิดเป็นร้อยละ 22.12 และลงทะเบียนเรียนวิชา Engl 102 จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.59

2. ทศนคติต่อเนื้อหาวิชาบังคับพื้นฐานภาษาอังกฤษ

จากการศึกษาทศนคติต่อเนื้อหาวิชาบังคับพื้นฐานภาษาอังกฤษทั้ง 3 ด้าน ซึ่งได้แก่ ทศนคติต่อเนื้อหาวิชาบังคับพื้นฐานภาษาอังกฤษ ทศนคติต่ออาจารย์ผู้สอนวิชาพื้นฐานภาษาอังกฤษและทศนคติต่อการใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนศิลปะ พบว่า นักศึกษามีทศนคติต่อการใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนศิลปะ และทศนคติต่อเนื้อหาวิชาบังคับพื้นฐานภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 และ 3.61 และมีทศนคติต่ออาจารย์ผู้สอนวิชาบังคับพื้นฐานภาษาอังกฤษอยู่ในระดับเป็นกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.14 ทศนคติของนักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์ทั้งเพศชายและเพศหญิง ต่างก็มีทศนคติอยู่ในระดับดี ต่อวิชาบังคับพื้นฐานภาษาอังกฤษ คือมีค่าเฉลี่ย 3.57 และ 3.65 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความคิดเห็น ปัญหาและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาพบว่านักศึกษาต้องการเรียนภาษาอังกฤษที่มีความเกี่ยวข้องกับศิลปะ คิดเป็นร้อยละ 20.28 อาจารย์ผู้สอนควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลเวลาสอน คิดเป็นร้อยละ 11.98 ควรมีการสอนภาษาอังกฤษโดยเฉพาะสำหรับนักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์ คิดเป็นร้อยละ 10.14 การสอนภาษาอังกฤษควรสอนพูดมากกว่าสอนหลักไวยากรณ์ คิดเป็นร้อยละ 5.53 ควรมีการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับอนุบาล คิดเป็นร้อยละ 5.07 รู้สึกคับข้องใจที่ถูกบังคับให้เรียนภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 3.23 ควรมีการตัดเกรดเฉพาะนักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์ คิดเป็นร้อยละ 1.84 และควรบังคับให้นักศึกษาเรียนเฉพาะวิชา.Engl 101 คิดเป็นร้อยละ 1.38 และนักศึกษาไม่ตอบคำถามข้อนี้คิดเป็นร้อยละ 40.55

อภิปรายผล

การศึกษาคั้งนี้ เป็นการศึกษาทศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1-5 คณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เกี่ยวกับทศนคติที่มีต่อวิชาบังคับพื้นฐานภาษาอังกฤษใน 3 ด้าน คือ ด้านทศนคติต่อเนื้อหาวิชาบังคับพื้นฐานภาษาอังกฤษ ทศนคติต่ออาจารย์ผู้สอนวิชาบังคับพื้นฐานภาษาอังกฤษ และทศนคติต่อการใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนศิลปะ

จากผลการศึกษาพบว่า ทศนคติต่อเนื้อหาวิชาบังคับพื้นฐานภาษาอังกฤษของนักศึกษา

จากผลการศึกษาพบว่า ทักษะคิดต่อเนื้อหาวิชาบังคับพื้นฐานภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะวิจิตรศิลป์ทั้งเพศชายและเพศหญิงโดยภาพรวม อยู่ในระดับดีทั้งคู่ คือ 3.57 และ 3.65 เมื่อนำมา พิจารณาประกอบกับข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์แล้ว เห็นว่านักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์ ส่วนใหญ่ได้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองตั้งแต่เรียนอยู่ชั้นประถมศึกษา ทำให้มีความรู้สึกที่ดีต่อ ภาษาอังกฤษตั้งแต่ต้น

ทักษะคิดต่อเนื้อหาวิชาบังคับพื้นฐานภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบไปด้วยความรู้ ความเข้าใจ ประโยชน์ในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ตลอดจนพฤติกรรมที่แสดงออกในการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษโดยรวม นักศึกษามีทัศนคติอยู่ในระดับดี ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่านักศึกษาประเมินความรู้ และประโยชน์ในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับที่ดี จึงมีผลทำให้มีทัศนคติอยู่ในระดับดีด้วย ดังคำกล่าวที่ว่า ทักษะคิดเกี่ยวข้องกับบุคคล บุคคลก็จะพิจารณาประเมินดูว่ามีผลประโยชน์จาก เป้าทัศนคตินั้นหรือไม่ ถ้ามีประโยชน์ก็จะมีทัศนคติทางบวก หรือทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น แต่ถ้าไม่มี ผลประโยชน์ ก็จะมีทัศนคติในทางลบ หรือทัศนคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น (ล้วน สายยศ, 2543, หน้า 63) เมื่อ นักศึกษาประเมินผลประโยชน์ที่ได้รับจากเนื้อหาภาษาอังกฤษว่าอยู่ในระดับที่ดี จึงทำให้มีทัศนคติอยู่ ในระดับดีต่อเนื้อหาวิชาบังคับพื้นฐานภาษาอังกฤษนั่นเอง

ทัศนคติต่ออาจารย์ผู้สอนวิชาบังคับพื้นฐานภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบด้วยบุคลิกภาพของ อาจารย์ผู้สอน ความรู้ เทคนิคและวิธีสอน บรรยากาศในห้องเรียน ตลอดจนนิสัยทัศนคติของผู้สอน โดย ภาพรวมนักศึกษามีทัศนคติอยู่ในระดับเป็นกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากอาจารย์ผู้สอนวิชาบังคับ พื้นฐานภาษาอังกฤษมีคนเดียว จึงไม่มีการนำมาเปรียบเทียบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รังสรรค์ คำปลิว (2542) ที่พบว่า ทักษะคิดต่อวิชาชีพทันตแพทย์ของนักศึกษาคณะทันตแพทยศาสตร์ในแต่ละ ด้านอยู่ในระดับเป็นกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการศึกษาที่เน้นในด้านวิชาชีพของนักศึกษาที่กำลัง ศึกษาอยู่ไม่มีวิชาอื่นมาเปรียบเทียบ ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้สอนเป็นผู้ที่มีความสำคัญมากในการ ที่จะปลูกฝัง ถ่ายทอดหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ อันนำมาซึ่งทัศนคติต่อการเรียนในวิชานั้น ๆ หากผู้สอนให้ความสนใจ ดังงานวิจัยของ จริยา เกษมราษฎร์ (2540) ที่ได้ค้นคว้าการสร้างบทเรียน คอมพิวเตอร์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งพบว่า นักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ 80% ของการทดสอบก่อนเรียนจำนวน 30 คน เมื่อผู้เรียนได้เรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และ ได้รับการทดสอบหลังเรียน ผลปรากฏว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์รอบรู้ ตาม วัตถุประสงค์ คิดเป็นร้อยละ 95 ผู้เรียนมีความคิดเห็นพอใจ และชอบบทเรียนคอมพิวเตอร์ชุดนี้ ซึ่ง

ทัศนคติต่อการใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนศิลปะ ซึ่งประกอบด้วย การใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนปัจจุบัน การใช้ภาษาอังกฤษในการศึกษาค้นคว้าจากตำรา และการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารงานศิลปะ และการติดต่อสื่อสาร โดยภาพรวม นักศึกษามีทัศนคติอยู่ในระดับดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาเห็นประโยชน์ในการใช้ภาษาอังกฤษกับการเรียนศิลปะอย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับ ล้วน สายยศ (2543, หน้า 65) ที่เขียนว่า ทฤษฎีแรงจูงใจที่ทำให้เกิดทัศนคติว่าเป็นกระบวนการให้น้ำหนักจากคุณและโทษของเป้าทัศนคตินั้น ๆ อาจมีสิ่งไม่ดีอยู่บ้าง แต่เมื่อชั่งดูคุณและโทษแล้ว เห็นว่าน้ำหนักคุณประโยชน์มีสูงกว่า เราก็จะชอบสิ่งนั้น หรือมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น

2. ความคิดเห็น ปัญหา และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษา พบว่า นักศึกษาต้องการที่จะเรียนภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับศิลปะ เพื่อความสอดคล้องและสามารถนำไปใช้ได้เลยในชีวิตประจำวัน และอาจารย์ผู้สอนควรจะคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในการสอน ซึ่งจะเห็นได้ว่านักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์ส่วนใหญ่จบการศึกษามาจากสายอาชีวศึกษา จึงทำให้มีพื้นฐานความรู้ด้านภาษาอังกฤษแตกต่างไปจากนักศึกษาที่จบจากสายสามัญศึกษา ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอนควรจะคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย เพื่อให้เกิดความเหมาะสม สอดคล้อง ทำให้เกิดบรรยากาศที่ดีในการเรียน และบรรลุจุดประสงค์ในที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ เพราพรรณ เปลียนนุ (2542, หน้า 110) ที่เขียนว่า ในการสอน ถ้าผู้สอนยอมรับว่าผู้เรียนมีทัศนคติทางลบต่อวิชา ทำให้เป็นสาเหตุไม่สนใจการเรียน ผู้สอนต้องหาสาเหตุว่าการไม่ชอบเกิดจากอะไร อาจเป็นเพราะพื้นฐานความรู้ไม่ดี หรือไม่ชอบวิธีสอน ผู้สอนต้องหาวิธีเปลี่ยนความรู้สึกเดิมให้หมดไปก่อน และหาทางทำให้บทเรียนมีคุณค่า ทัศนคติมีอิทธิพลต่อการสอนมากเพราะทัศนคติเป็นเครื่องกำหนดพฤติกรรมของบุคคล

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการร่างหลักสูตรในทุกสาขาวิชาของคณะวิจิตรศิลป์ ควรจะมีการติดตามผลเรื่องกระบวนการที่กำหนดให้นักศึกษาเรียนว่าสอดคล้องกับความต้องการและสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงหรือไม่ เพื่อที่จะได้พิจารณาปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมต่อไป

2. ในการจัดการเรียนการสอนวิชาบังคับพื้นฐาน ควรจะแบ่งให้นักศึกษาได้เรียนในกลุ่มสายวิชาเดียวกัน ได้แก่ กลุ่มสายวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ สายวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สายสังคมวิทยาและสายมนุษยวิทยา โดยการตัดเกรด ก็ควรตัดเกรดในแต่ละกลุ่มแยกกันไป

3. ควรจัดให้มีการเรียนภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับศิลปะ สำหรับนักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์ เพื่อที่จะได้สอดคล้อง เหมาะสมและสามารถนำไปใช้ในการเรียนศิลปะของนักศึกษาได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้างต่อไป

1. ควรทำการศึกษาทัศนคติต่อวิชาบังคับพื้นฐานภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แยกตามกลุ่มสายวิชา

2. ควรมีการศึกษาทัศนคติต่อวิชาบังคับพื้นฐานภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะวิจิตรศิลป์ อีกครั้ง หากมีการปรับปรุงหลักสูตรและปรับปรุงเนื้อหาวิชาบังคับพื้นฐานภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับการเรียนศิลปะ